

KRAVSPESIFIKASJON

Utredning om de allmenne kulturtidsskriftene og betydningen av
Norsk kulturråds støtteordninger

Sak 16/18321

Kravspesifikasjon

Tidsskriftsutredningen 2017

Utredning om de allmenne kulturtidsskriftene og betydningen av Norsk kulturråds støtteordninger

Norsk kulturråd ønsker å styrke kunnskapen om tidsskriffeltet gjennom en utredning som undersøker tidsskriftenes rolle og funksjon i samtidens kulturelle offentlighet, kartlegger og analyserer tilstand og endringstendenser i tidsskriffeltet og drøfter betydningen av Kulturrådets innsats på området.

Innhold

Bakgrunn	3
Avgrensning av feltet og Kulturrådets støtteordninger	3
Tidligere utredninger og relevant forskning	4
Problemstilling og spørsmål til utredningen	5
Tidsskriftenes rolle og funksjon i offentligheten	5
Kartlegging av feltet	5
Begrepet «allmenne kulturtidsskrift»	6
Tidsskriftenes økonomi og driftsformer	6
Digitaliseringen og tidsskriftenes form	7
Betydningen av Kulturrådets støtte	7
Metode	7
Formidling	7
Økonomisk ramme	8
Tidsramme	8
Prosjektbeskrivelse	8
Utvalgt bibliografi	8

Bakgrunn

De allmenne kulturtidsskriftene har helt siden fremveksten på slutten av 1700-tallet hatt en viktig funksjon i den norske politiske og kulturelle offentligheten. Som intellektuell infrastruktur åpner tidsskriftene for et mangfold av stemmer og sjangre, for tradisjonspregede så vel som eksperimenterende formuttrykk, og for mer utfyllende og resonnerende argumentasjonsrekker enn hva som får plass i dagspressen. Tidsskriftene utgjør slik en viktig del av vår felles yringskultur. De fungerer som arenaer for opplysning, fordypning og debatt om aktuelle kultur- og samfunnsspørsmål og for formidling, analyse og kritikk innenfor de ulike kunstområdene. Gjennom å legge til rette for en stadig pågående samtale om kunst og kultur, samfunn og politikk bidrar de til kontinuerlig utvikling og selvrefleksjon på sine respektive felter. Både i form og funksjon befinner tidsskriftene seg i skjæringspunktet mellom bok og avis. Kanskje av den grunn har de fått en uavklart posisjon i det bredere kultur- og medielandskapet. Blant annet kan det argumenteres for at det offentlige virkemiddelapparatet rettet mot kulturtidsskriftene ikke har oppnådd samme omfang og stabilitet som det litteraturpolitiske virkemiddelapparatet rettet mot bøkene på den ene siden og det mediepolitiske virkemiddelapparatet rettet mot avisene på den andre. De senere års digitaliseringsprosesser har bidratt til å forsterke tidsskriftenes uavklarte posisjon. Samtidig som nye formater, plattformer og publiseringskanaler har åpnet for nye formidlingsmuligheter, har endringer i annonsemarkedet, mangelen på etablerte betalingsmodeller og svikt i betalingsvilligheten bidratt til usikkerhet i inntektsgrunnlaget. På bakgrunn av dette har Norsk kulturråd sett behovet for å styrke kunnskapen om de allmenne kulturtidsskriftene gjennom en utredning som undersøker tidsskriftenes rolle og funksjon i samtidens kulturelle offentlighet, kartlegger og analyserer tilstand og endringstendenser i tidsskriftfeltet og diskuterer betydningen av Kulturrådets støtteordninger og hvordan tidsskriftstøtten bidrar til å oppfylle Kulturrådets overordnede kulturpolitiske mål.

Avgrensning av feltet og Kulturrådets støtteordninger

Det finnes et stort antall ulike periodiske publikasjoner i Norge, men det er kun de «allmenne kulturtidsskriftene» som faller inn under Norsk kulturråds ansvarsområde, og det er denne delen av feltet utredningen skal konsentrere seg om. Å sikre støtte til produksjon og formidling av denne typen tidsskrift har lenge vært en etablert og integrert del av Kulturrådets virksomhet. For eksempel fikk litteraturtidsskriftet *Vinduet* tilskudd allerede i den første tildelingsrunden fra det nyopprettede Norsk kulturfond i 1965. Kulturrådet har i dag to støtteordninger som retter seg direkte mot kulturtidsskriftene: Produksjonsstøtte til kulturtidsskrift og Innkjøpsordningen for norske allmenne kulturtidsskrift.¹ I tillegg er det mulig å søke om støtte fra andre avsetninger i Kulturfondet, for eksempel tilskudd til drift gjennom den såkalte driftstøtteordningen eller til honorarer og spesialnumre fra ulike fagavsetninger. Særordninger sørger dessuten for støtte til enkelte minoritetsspråklige publikasjoner, til publikasjoner spesielt rettet mot barn og til publikasjoner som har en viss andel av innholdet på nynorsk. Også de såkalte månedsavisene får støtte fra Kulturrådet og regnes her som allmenne kulturtidsskrift. Derimot har forvaltningen av tilskuddene til «ukeavisene» fra 2016 blitt flyttet til Medietilsynet, og derfor faller også disse publikasjonene utenfor utredningens undersøkelsesfelt.

Allmenne kulturtidsskrift kan avgrensnes fra blant annet vitenskapelige tidsskrift på den ene siden og fagtidsskrift knyttet til bestemte profesjonsorganisasjoner på den andre. I retningslinjene for den selektive innkjøpsordningen for norske allmenne kulturtidsskrift finner vi denne definisjonen: «Med kulturtidsskrift mener Kulturrådet tidsskrift som vil nå et allment publikum med informasjon om og refleksjon over kultur- og samfunnsspørsmål, eller som gir plass for presentasjon og analyse

¹ Retningslinjer for produksjonsstøtte til kulturtidsskrift: www.kulturradet.no/documents/10157/1e84154d-b985-40c0-8c0f-9e870a92adbb. Retningslinjer for statens selektive innkjøpsordning for norske allmenne kulturtidsskrift: www.kulturradet.no/documents/10157/6a27fb42-d725-4542-b78a-09a79f84144e.

av kunst og kulturvern, og som har hovedvekt på artikler, tekster av essayistisk karakter og kunstneriske innslag.» I retningslinjene for produksjonsstøtte til kulturtidsskrift presiseres det i tillegg at både papirbaserte og digitale tidsskrift kan søke. Det gis i dag støtte til et relativt bredt spekter av ulike publikasjoner. Utredningen skal dekke både Kulturrådets portefølje og mer generelt den floraen av tidsskrift som svarer til definisjonen av allmenne kulturtidsskrift, uavhengig av eventuelle tilskudd fra Kulturrådet.

Tidligere utredninger og relevant forskning

Sammenlignet med den oppmerksomheten som har blitt rettet mot litteratur- og mediepolitikken i senere år, har allmenne kulturtidsskrift i liten grad vært gjenstand for offentlige utredninger. Det er for eksempel kun ukes- og månedsavisene som drøftes i Mediestøtteutvalgets rapport *Lett å komme til orde, vanskelig å bli hørt* fra 2010. Kulturtidsskriftene blir her ikke behandlet som eget felt.² Kulturrådets støtteordninger for kulturtidsskrift har ikke desto mindre vært gjenstand for to tidligere utredninger, Arnljot Strømme Svendsen og Bjørn Asbjørnsens *Kulturtidsskriftutredningen 1972* og Sigve Gramstads *Norske kulturtidsskrift 1986*.³ Gramstads utredning rommer et bredt statistisk materiale som blant annet gir innblikk i tidsskriftenes økonomi, den redaksjonelle og driftsmessige organiseringen, og de aktuelle distribusjonskanalene. Slik tegnes et svært detaljert kart over tidsskriftfeltet i først halvdel av 1980-tallet, og mange av de spørsmålene og perspektivene som skisseres, kan være relevante for å forstå også dagens situasjon. Samtidig kan man savne de mer inngående eller overgripende analysene som setter det empiriske materialet i kontekst. Slike analyser bør få en mer sentral plass i det utredningsarbeidet som nå utlyses. Også her kan det være behov for kvantitative undersøkelser, men disse bør avstemmes etter hva man ønsker å undersøke, og de bør forholde seg presist til det som står på spill i tidsskriftfeltet i samtiden.

Både *Kulturtidsskriftutredningen 1972* og *Norske kulturtidsskrift 1986* munner ut i konkrete forslag til endringer i retningslinjene for Kulturrådets støtteordninger for kulturtidsskriftene. Slike endringsforslag er ikke et nødvendig resultat av det nye utredningsarbeidet. Ambisjonen er snarere at utredningens kartlegginger og analyser skal fungere som kunnskapsgrunnlag for råd og utvalg i Kulturrådet i arbeidet med videreutviklingen av eksisterende støtteordninger.

I de senere årene har vi sett en økende interesse for tidsskriftene innenfor den akademiske forskningen. Det har blitt publisert flere vitenskapelige arbeider som studerer tidsskriftene i et historisk perspektiv, og som på ulike måter bidrar til å belyse deres rolle og funksjon i offentligheten. Dermed danner de et viktig bakteppe for denne utredningen. I *En pokkers Skrivesyge. 1700-tallets dansk-norske tidsskrifter mellom sensur og ytringsfrihet* fra 2014 studerer for eksempel Ellen Krefting, Aina Nøding og Mona Ringvej den tidlige dansk-norske tidsskriftkulturen og viser hvordan tidsskriftene mot slutten av 1700-tallet bidro til fremveksten av en ny og mer mangfoldig offentlighet. «Tidsskriftene bidro til et uoversiktlig tekstlandskap av ytringer som eneveldets sensur ikke kunne kontrollere», bemerker forfatterne.

I *Kritiske portretter. Litterære tidsskrifter etter 1880*, redigert av Sissel Furuseth, Jahn Holljen Thon og Eirik Vassenden, rettes blikket mot de litterære tidsskriftene og deres skiftende roller og funksjoner fra 1880-tallet og frem til i dag. Blant annet anskueliggjør bokens mange «tidsskriftsportretter» hvordan disse publikasjonene ikke bare har bidratt til å reflektere eller speile det litterære landskapet de har vært en del av, men også til å forme det gjennom å fremheve bestemte

² Det gjenstår å se hvilke drøftinger som eventuelt inkluderes i Mediemangfoldsutvalgets utredning som ventes våren 2017.

³ Det har også blitt produsert to interne rapporter i Kulturrådet som kan være en støtte i utredningsarbeidet: *Kulturpolitikens viktigste fotnote. Om nordiske kulturtidsskrifter og den statlige støtten* (2005) av Espen Røsbak og *I skvis mellom bok og avis. En gjennomgang av Norsk kulturråds forvaltningsoppgaver knyttet til periodiske publikasjoner* (2011) av Arne Vestbø.

ideologier eller kunstsyn. Tidsskriftene er å betrakte som aktører i kunstfeltene, kommenterer redaktørene. De både virker i og påvirker de feltene de beskriver. Det vil være interessant med en utredning som prøver ut perspektiver lik dem vi finner i *En pokkers skrivesyge* og *Kritiske portretter* også på dagens allmennkulturelle tidsskrift.

Problemstilling og spørsmål til utredningen

Søkere til utredningen må selv formulere en prosjektbeskrivelse hvor det presiseres hvilke spørsmål eller problemfelt det vil bli fokusert på, og hvilken metode som vil ligge til grunn for arbeidet. Det forventes i utgangspunktet ikke at utredningen skal dekke alle de spørsmålene som skisseres i dette notatet. Motsatt kan det dessuten tenkes at også andre problemstillinger vil være aktuelle. Samtidig er det ønskelig at arbeidet frembringer kunnskap innenfor tre dimensjoner ved tidsskriftfeltet: For det første ønskes en analyse av og refleksjon over de allmenne kulturtidsskriftenes rolle og funksjon innenfor kunsten og kulturen i samtiden. For det andre ønskes en kartlegging av tidsskriftfeltet med vekt på de økonomiske, organisatoriske, driftsmessige og medieteknologiske vilkårene for produksjon og formidling av denne typen periodiske publikasjoner. Og for det tredje ønskes en drøfting av Kulturrådets helhetlige støtte til de allmenne kulturtidsskriftene. De tre dimensjonene er tett knyttet sammen og må studeres i sammenheng med hverandre. Det er derfor ikke et krav at utredningsarbeidet forholder seg presist til den følgende inndelingen.

Tidsskriftenes rolle og funksjon i offentligheten

Et viktig spørsmål for utredningen er hvilken rolle eller funksjon tidsskriftene har i den offentlige samtalen om kunst og kultur. En grunnleggende hypotese kan være at mange kulturtidsskrift står i en vedvarende dialog med sine respektive områder innenfor kunsten og kulturen. Gjennom analyser, formidling og kritikk bidrar de til å skape en kulturell offentlighet og et felles samtalerom som potensielt virker tilbake på de kulturelle formene, de kunstneriske praksisene og de miljøene disse springer ut av. For å undersøke dette vil det være interessant med konkrete analyser av dynamikken mellom et utvalg ledende kulturtidsskrift og deres respektive interessefelt. Hvordan eller i hvilken grad bidrar tidsskriftene til utviklingen av kunsten og kulturen, og har tidsskriftene samme betydning eller funksjon innenfor alle de ulike kunstområdene?

Tidsskriftenes rolle i den offentlige samtalen er ikke statisk. Som intellektuell infrastruktur fyller de ulike funksjoner i ulike perioder. Samtidig er det slik at ulike tidsskrift kan ha ulike funksjoner innenfor samme kulturelle kontekst. For enkelte kan kulturformidling være det sentrale, for andre kan det være viktig å fremheve bestemte posisjoner i samfunnsdebatten, og for atter andre kan det være et mål å skape sosiale eller kunstneriske fellesskap. Felles for mange er allikevel ønsket om å bidra til opplysning, fordypning og kritikk. Med fremveksten av ulike digitale medieplattformer, blant annet sosiale medier, kan man se for seg at enkelte av tidsskriftenes tradisjonelle funksjoner blir utfordret eller overtatt av andre publikasjoner, nettverksmedier eller institusjoner. Dette kan igjen føre til at tidsskriftfeltet utvannes – eller utvides. I *En pokkers skrivesyge* argumenteres det for at tidsskriftene på 1700-tallet vokste frem som del av en papirbasert medierevolusjon. Mot et slikt bakteppe er det interessant å spørre hvordan dagens kulturtidsskrift responderer på og utvikler seg i takt med den digitale medierevolusjonen. Bidrar digitaliseringen til å endre tidsskriftenes rolle og funksjon i offentligheten?

Kartlegging av feltet

De allmenne kulturtidsskriftene utgjør en svært mangfoldig flora av periodiske publikasjoner, noe også tildelingslistene fra Kulturrådet vitner om. Det er store forskjeller mellom de tidsskriftene som får støtte, både i format og publikasjonsplattform, redaksjonell profil og organisering av driften. Vi

finne både papirbaserte og digitale tidsskrift. Vi finner både tematisk avgrensede tidsskrift som konsentrerer seg om bestemte områder av kunstfeltet, og bredt anlagte månedsaviser som i hovedsak interesserer seg for politikk og aktuelle samfunnsproblemer. Og vi finner alt fra dugnadsbaserte studenttidsskrift til profesjonelt organiserte redaksjoner med store forlagshus i ryggen. Nettopp dette mangfoldet kan sies å være et av tidsskriftfeltets kjennetegn. Det favner både veletablerte tradisjonsbærere og mer fanzinepregede eksperimenter. Og mens enkelte kulturtidsskrift har utviklet seg til solide institusjoner som står støtt på egne ben, er andre uløselig knyttet til bestemte personer og grupperinger eller til situasjonsbestemte politiske, kulturelle og intellektuelle strømninger.

Å bidra til et stort mangfold av tidsskriftutgivelser er et mål i seg selv for Kulturrådet. Samtidig kan de store forskjellene være en utfordring for utformingen av det konkrete virkemiddelapparatet. Derfor bør kartleggingen av feltet, statusbeskrivelsen og analysen få en sentral plass i utredningsarbeidet. Denne delen av utredningen kan igjen organiseres i tre undertematikker: For det første er det behov for en begrepsdiskusjon og en refleksjon over hvilke typer tidsskrift som hører hjemme i kategorien «allmenne kulturtidsskrift». For det andre er det behov for en kartlegging av tidsskriftenes økonomi og driftsformer. Og for det tredje er det behov for en analyse av hvordan digitaliseringen bidrar til å endre vilkårene for produksjon og formidling av kulturtidsskriftene.

Begrepet «allmenne kulturtidsskrift»

Det er behov for en refleksjon over begrepet «allmenne kulturtidsskrift» og en diskusjon om hvilke grenselinjer som i Kulturrådets praktiske forvaltning trekkes mot nærliggende kategorier av periodiske publikasjoner. Hva er det som formmessig og redaksjonelt karakteriserer allmenne kulturtidsskrift? Er Kulturrådets definisjon dekkende for det mangfoldet av publikasjoner som til sammen utgjør dette feltet, og som uavhengig av format eller publiseringsplattform viderefører de funksjoner som man tradisjonelt har tillagt kulturtidsskriftene? Og hvordan bidrar fremveksten av digitale publikasjonsplattformer til å utvide eller forandre forståelsen eller definisjonen av allmenne kulturtidsskrift? Innenfor rammen av begrepsdiskusjonen vil konkrete analyser av ulike publikasjoner kunne være aktuelt. Hvilke og hvor mange tidsskrift oppfyller kravene til støtte fra Kulturrådet i dag? Hvordan er forholdet mellom antall søknader og antall tildelinger? Finnes det grupper av allmenne kulturelle tidsskrift som systematisk faller utenfor Kulturrådets ulike støtteordninger?

Tidsskriftenes økonomi og driftsformer

Det er ikke noe nytt at mange tidsskrift befinner seg i en vanskelig økonomisk posisjon. Ikke desto mindre er det behov for en oppdatert undersøkelse av økonomien på tidsskriftfeltet for å kartlegge eventuelle endringer de senere årene og for å etablere en bedre og bredere forståelse av hvilke utfordringer feltet står overfor. Blant annet vil det være nyttig med bedre kunnskap om inntektsgrunnlaget til tidsskriftene, det vil si hvor stor del av inntektene som kommer fra henholdsvis løssalg og abonnement, annonser og offentlig eller privat støtte, og hvordan inntektene svarer til kostnadene ved tidsskriftproduksjonen. Viktig er også spørsmålet om hvordan digitaliseringen påvirker økonomi og driftsformer i tidsskriftfeltet, og hvilke konsekvenser endringer i de kultur- og mediepolitiske rammevilkårene har for tidsskriftproduksjonen. Analysen i denne delen av utredningen bør romme et blikk for de store ulikhetene i de driftsmessige og organisatoriske modellene som preger tidsskriftfeltet, og hvordan ulikhetene preger økonomien på den ene siden og det redaksjonelle handlingsrommet på den andre. Hvordan er for eksempel tidsskriftenes muligheter for å honorere bidragsyterne, og hvordan bidrar dette til å forme tidsskriftskribentenes sammensetting og de diskusjonene som utfolder seg innenfor tidsskriftene og i dialog med andre deler av yringskulturen?

Digitaliseringen og tidsskriftenes form

Papirbaserte tidsskriftutgivelser forholder seg i stor grad til en form og et publiseringsformat som gjør dem gjenkjennelige som nettopp «tidsskrift». Nye digitale publiseringsformater og konvensjoner vil kunne bidra til å redefinere vår forståelse av hva et tidsskrift er, og hvordan det ser ut. Kanskje vil begrep som «tidsskrift» og «periodiske publikasjoner» i seg selv fremstå som daterte i en digital publiseringskontekst som ikke lenger forholder seg til tidsskriftenes tradisjonelt sett regelmessige utgivelsesfrekvens, men hvor det snarere er fortløpende publisering som er regelen. Nye formater vil altså kunne føre til et behov for nye grensdragninger og dermed en reforhandling av begrepsdefinisjonen. Konkrete analyser av papirbaserte og digitale tidsskrift vil også i denne sammenhengen kunne være opplysende.

Betydningen av Kulturrådets støtte

Det er ikke en primær oppgave for utredningen å vurdere Kulturrådets ulike støtteordninger rettet mot de allmenne kulturtidsskriftene. Det som etterspørres, er med andre ord ikke en evaluering av hvorvidt innretningen på støtteordningene og den praktiske forvaltningen av retningslinjene fungerer etter sitt formål. Ikke desto mindre er det behov for mer presis kunnskap om hvilken rolle og betydning Kulturrådets støtte har for produksjonen og formidlingen av allmenne kulturtidsskrift i Norge. Utredningen bør derfor romme en drøfting av hvordan helheten i Kulturrådets støtteordninger for tidsskriftene virker, og hvorvidt støtteordningenes innretning og økonomiske rammer svarer til de behovene som kommer til uttrykk på feltet. Et særlig blikk bør i denne sammenhengen rettes mot innkjøpsordningen for allmenne kulturtidsskrift. Mer generelt kan diskusjonen sees i lys av Kulturrådets overordnede kulturpolitiske mål om å bidra til «å stimulere samtidens mangfoldige kunst- og kulturuttrykk og å bidra til at kunst og kultur skapes, bevares, dokumenteres og gjøres tilgjengelig for flest mulig».⁴ I hvilken grad bidrar tidsskriftene til å oppfylle et slikt mål?

Metode

Søkere til utredningsarbeidet må selv beskrive og begrunne valg av metode. I utgangspunktet vil ulike metodologiske innganger kunne være aktuelle for å besvare de spørsmålene som oppstilles. Både kvalitative intervjuer og kvantitative undersøkelser kan bidra med viktige innsikter. Dokumentstudier, inkludert analyser av sentrale tidsskrift, vil trolig være nødvendig og interessant. For å kunne beskrive tidsskriftenes funksjon innenfor den bredere yringskulturen er det viktig at utrederen viser inngående kjennskap til de områdene av kunsten og kulturen som tidsskriftene omhandler. En viss grad av tverrfaglighet kan derfor synes nødvendig for å løse utredningsarbeidet på en god måte.

Formidling

Utredningsarbeidet skal munne ut i en forskningsrapport som vil bli utgitt av Kulturrådet, og som vil bli vurdert for publisering i den fagfelleverderte bokserien. Det vektlegges at utredningsarbeidet skal formidles på en god og kommuniserende måte. Den eller de som tildeles oppdraget, forventes å stille i eventuelle møter med råd og utvalg i Norsk kulturråd for å formidle innsikter fra utredningsarbeidet, også før endelig publisering av rapporten. Den eller de som tildeles oppdraget, må dessuten delta med presentasjon og annen formidling i forbindelse med et eventuelt lanseringsseminar. Lønns- og eventuelle reisekostnader knyttet til dette formidlingsarbeidet må skrives inn i prosjektets budsjett.

⁴ «Lov om Norsk kulturråd»: <https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2013-06-07-31>. Se også «Strategi for Norsk kulturråd fra 2016»: www.kulturradet.no/documents/10157/03b434d8-3ac4-45bc-931b-995f287a3b0b.

Økonomisk ramme

Utlysningen har en økonomisk ramme på kr 472.000 eks. mva.

Tidsramme

Utredningen ønskes ferdigstilt innen 1. juni 2017, men en utvidelse av innleveringsfrist kan vurderes hvis det er overbevisende grunner til dette.

Prosjektbeskrivelse

Alle tilbydere må levere en prosjektbeskrivelse på inntil fem sider. Prosjektbeskrivelsen må inneholde en presisering av sentrale problemstillinger, en tydeliggjøring av hvordan søker ønsker å vinkle og vekte utredningsarbeidet, en kort sammenfatning av den valgte metoden og det teoretiske bakteppet, samt fremdriftsplan.

Utvalgt bibliografi

- Andersen, Per Thomas (1990). «Samtiden er hundre år», i *Samtiden*, 1/1990 s. 2–14
- Furuseth, Sissel, Thon, Jahn Holljen og Vassenden, Eirik (red.) (2010). *Kritiske portretter. Litterære tidsskrifter etter 1880*, Trondheim: Tapir
- Furuseth, Sissel, Thon, Jahn Holljen og Vassenden, Eirik (red.) (2016). *Norsk litteraturkritikks historie 1870–2010*, Oslo: Universitetsforlaget
- Gramstad, Sigve (1988). *Norske kulturtidsskrift 1986*, Norsk kulturråd: Oslo
- Krefting, Ellen, Nøding, Aina og Ringvej, Mona (2014). *En pokkers skrivesyge. 1700-tallets dansk-norske tidsskrifter mellom sensur og ytringsfrihet*, Oslo: Scandinavian Academic Press
- Krefting, Ellen, Nøding, Aina og Ringvej, Mona (red.) (2015). *Eighteenth-century periodicals as agents of change : perspectives on northern enlightenment*, Leiden: Brill
- Røsbak, Espen (2005). *Kulturpolitikkenes viktigste fotnote. Om nordiske kulturtidsskrifter og den statlige støtten*. Notat. Norsk kulturråd
- Svendsen, Arnljot Strømme og Asbjørnsen, Bjørn (1973). *Kulturtidsskriftutredningen 1972*, Norsk kulturråd: Oslo
- Vestbø, Arne (2011). *I skvis mellom bok og avis. En gjennomgang av Norsk kulturråds forvaltningsoppgaver knyttet til periodiske publikasjoner*. Notat. Norsk kulturråd